

Skade, der er sket, og maaske samtidig faa nogen Vejledning med Hensyn til Forholdene i Fremtiden. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Handelsminister, at foranstalte en saadan Undersøgelse, hvoraf det, efter min Mening, vil fremgaa, at der til Dato er tabt ca. 7 Mill. Kr. i de paaagældende Banker. Dernæst vil jeg altsaa henstille, at man bliver enig om Oprettelsen af den omtalte Hjælpefond, og at der af dennes Midler, maaske med Tilskud fra Statens Side, rækkes en hjælpende Haand til disse Sparere, der her har tabt deres Penge.

Jeg gaar ud fra, at vi faar Bankloven til Revision, og jeg vil derfor henstille, at hele det Spørgsmaal, jeg her har omtalt, maa blive taget op i Forbindelse dermed, og at det Udvalg, der i den Anledning formentlig bliver nedsat i Rigsdagen, samtidig maa faa den Opgave, at overveje, hvad der kan gøres for de Sparere, der har tabt deres Penge. Jeg ved, at der allerede er rettet Henvendelse til Regeringen, f. Eks. fra Spareforeningen i Kalundborg og muligvis andre Steder fra, og jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at tage disse Henstillinger under den alvorligste og velvilligste Overvejelse. Jeg ved jo saare vel, at der kan rejses Betænkeligheder overfor en saadan Ordning, som jeg her har nævnt. Man vil pege paa Konsekvenserne o. s. v., og man vil maaske fremhæve, at Staten ikke har Raad til at ofre Penge paa noget saadant. Jeg vil gerne dertil svare, at det, jeg ønsker, er en Afvikling: efter at jeg har set, at Staten har maattet træde hjælpende til baade i 1908 og i 1922, ønsker jeg den fritaget derfor i Fremtiden derved, at det gøres til en Pligt for Bankerne, naar de skal have Ret til at drive Bankvirksomhed, at de selv skaber en saadan Hjælpefond. Det tror jeg vil kunne ske, hvis mit Forslag bliver fulgt, og min Henstilling er altsaa, at man i *Fremtiden* hindrer, at Statskassen faar saadanne Udgifter. Men da Staten nu i 1908 og i 1922 har sikret Sparerne i København deres Penge, mener jeg, at Staten *denne Gang* for at skabe den Retfærdighed, som der kan kræves overfor Provinsbankerne, og for at hindre Banktrustdannelser i Fremtiden maa yde et Bidrag til Afvikling af de Skader, der

er sket. Mit Ønske er derfor for det første, at vi faar en saadan Hjælpefond, for det andet, at det ledes af en Styrelse, hvori Statens Repræsentanter har Hovedindflydelsen, og for det tredie, at der gennem denne Fond i Løbet af f. Eks. 5 Aar til Dækning af de Tab, som Sparerne har lidt, ydes et Bidrag dels fra Hjælpefonden selv og dels fra Statskassen, saaledes at man i Løbet af nogle Aar kan yde den Haandsrækning, som jeg mener Sparerne ude omkring trænger haardt til, og som det vil være ønskeligt at yde. Statens Tilskud til en saadan Foranstaltning vilde maaske andrage en 3—4 Mill. Kr., hvis man regner med af Hjælpefondens egne Midler at kunne yde et tilsvarende Beløb. Et saadant Beløb mener jeg vilde være tilstrækkeligt, og det vilde formentlig ikke være for meget at ofre, naar man derved kunde bidrage til at fremme Sparsommeligheden, som i høj Grad er blevet svækket ved de Skader, der er sket. Jeg ved, at der ude omkring er gjort megen Skade ved de Tab, der allerede er lidt. Jeg ved, at der er mange unge Mennesker, som har sammensparet sig en lille Kapitel, og som f. Eks. i Kalundborg har tabt Halvdelen deraf, og det betyder endnu mere end Tabet i Penge, thi de har derved tabt Lysten til Sparsommelighed. Denne Sparsommelighedslyst har faaet et dybt Knæk, dybere end maaske de fleste tror, og jeg tror, at alene af den Grund vilde et Bidrag fra Staten være paa sin Plads. Dette gælder Ungdommen. Men ogsaa blandt de ældre var der jo mange, som havde anbragt deres surt sammensparede Penge i Kalundborg Bank, de Penge, som de skulde leve af i deres Alderdom. Ogsaa de har tabt deres Pengemidler, og de er paa Grund af Alder og Svagelighed ikke i Stand til senere at tjene dette Tab ind igen. Mange af dem er blevet bitre, og de siger som saa: Havde vi endda baaret vore Penge over paa den anden Side Gaden, over til Landmandsbankens Filial, saa havde vi haft vore Midler i Behold; selv om det gik nok saa galt for Landmandsbanken, havde vi alligevel været sikret. Jeg vil nu spørge, om dette er Retfærdighed. Det er det ikke efter mine Begreber, men jeg ønsker, at der maa blive skabt Retfærdighed.